

Nr 33.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 15 och 41 i förordningen den 15 juni 1923 om motorfordon; given Stockholms slott den 20 januari 1928.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed inhämta riksdagens yttrande över härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 15 och 41 i förordningen den 15 juni 1923 om motorfordon.

GUSTAF.

C. Meurling.

F ö r s l a g

till

förordning om ändrad lydelse av §§ 15 och 41 i förordningen den 15 juni 1923 (nr 281) om motorfordon.

Härigenom förordnas, att §§ 15 och 41 i förordningen den 15 juni 1923 om motorfordon skola, § 15 i nedan angiven del, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 15.

Mom. 1. För erhållande — — — § 34 sägs.

Mom. 2. Över utfärdade — — — och hemvist.

Mom. 3. Befinnes förare — — — är stadgat.

Mom. 4. Har förare ådömts straff för förseelse mot denna förordning eller mot lagen den angående fylleri m. m. eller mot 11 kap. 15 § strafflagen, i vad sistnämnda lagrum avser automobiltrafik, eller för förseelse, begången vid förande av motorfordon, mot stadgan om trafiken å vägar och gator den 15 juni 1923 (nr 282), åligger det domstolen att ofördröjligen om utslaget meddela underrättelse till den länsstyrelse, som utfärdat körkortet för föraren.

§ 41.

Framföres automobil eller motorecykel, varom i § 34 sägs, eller traktortåg med större hastighet än som i varje fall är medgiven, straffes den felande med böter från och med tio till och med ettusen kronor.

Har vid förseelsen ådagalagts grov vårdslöshet eller uppenbar likgiltighet för andra människors liv eller egendom, må till fängelse i högst tre månader dömas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1928.

*Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför
Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 20 januari 1928.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG, VON STOCKENSTRÖM.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Meurling:

»Förer den, som är synbarligen berörd av starka drycker, motorfordon eller traktortåg, skall han på grund av föreskrift i § 41 mom. 2 i förordningen den 15 juni 1923 om motorfordon enligt dess nuvarande lydelse straffas med böter från och med 25 till och med 1,000 kronor. Och i mom. 3 säges, att, om föraren vid förseelsen ådagalagt grov vårdslöshet eller visat uppenbar likgiltighet för andra människors liv eller egendom, han kan dömas till fängelse i högst tre månader. Paragrafen straffbelägger vidare det fall, att motorfordon eller traktortåg framföres med otillåten hastighet.

Vid föredragning denna dag av justitiedepartementsärenden har Kungl. Maj:ts beslutit förelägga riksdagen proposition med förslag till lag angående fylleri m. m. I 2 § upptager nämnda förslag ett stadgande av innehåll att, om vid utövning av verksamhet, så beskaffad att i händelse av bristande omsorg eller besinning fara lätteligen uppstår för människors liv eller hälsa, någon är av starka drycker så påverkad att han kan antagas ej äga nödigt herravälde över sina handlingar, han skall straffas med böter enligt förut angivna latitud, med den skärpning att, där omständigheterna äro försvårande, böterna må sättas till högst två tusen kronor eller ock straffet bestämmas till fängelse i högst tre månader. Såsom i motiveringen till stadgandet framhållits, inbegripes därunder jämväl den nyss omförmälda enligt § 41 motorfordonsförordningen nu straffbara förseelsen. På grund härav bör tydligen, därest förslaget vinner riksdagens godkännande, straffbudet i sagda paragraf av förordningen — på sätt före en den 6 juni 1925 vidtagen ändring var fallet — inskränkas till att avse allenast framförande av motorfordon eller traktortåg med otillåten hastighet.

Berörda lagförslag läser föranleda även en annan ändring i förordningen om motorfordon. Enligt § 15 mom. 4 i förordningen åligger det domstol att, då förare sakfällts för någon av vissa i lagrummet angivna förseelser, om ut-

slaget meddela underrättelse till den länsstyrelse, som utfärdat körkortet för föraren. Bland annat upptages det fall att förare ådömts straff för förseelse mot samma förordning eller mot 18 kap. 15 § strafflagen. Enligt förslaget till lag angående fylleri m. m. skall detta lagrum utbrytas ur strafflagen och intagas i 1 § av den nya lagen. Vid dylikt förhållande och då, på sätt nyss sagts, 2 § däri utgör motsvarighet till § 41 motorfordonsförordningen, såvitt denna paragraf nu innefattar straff för förare som är påverkad av starka drycker, erfordras tydligen sådan jämkning i § 15 mom. 4 att den omnämlda hänvisningen kommer att omfatta förseelserna enligt lagen angående fylleri m. m., men hänvisningen till 18 kap. 15 § strafflagen utgår.

Ändringarna i motorfordonsförordningen böra naturligen träda i kraft samtidigt med lagen angående fylleri m. m., vilken föreslagits skola gälla från och med den 1 juli 1928.»

Föredraganden uppläser härefter ett i enlighet med nu angivna grunder inom kommunikationsdepartementet utarbetat *förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 15 och 41 i förordningen den 15 juni 1923 (nr 281) om motorfordon* samt hemställer, att Kungl. Maj:t ville inhämta riksdagens yttrande över förslaget.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Nils Hellenius.